

Sygn. akt II K 1568/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

11 stycznia 2021 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący sędzia Aleksandra Grzelak - Kula

Protokolant Dagmara Nowicka - Bemś

po rozpoznaniu 27 lutego 2020 r., 25 czerwca 2020 r., 12 października 2020 r. i 11 stycznia 2021 r.

sprawy **S. K.**

PESEL: (...)

oskarżonego o to, że:

w dniu 08 lutego 2019 roku w J., woj. (...), przy ul. (...) groził słownie pozbawieniem życia pokrzywdzonym, które to groźby wzbudziły u nich uzasadnione obawy, że będą spełnione czym działał na szkodę A. i P. Ś.,

to jest o czyn z art. 190 § 1 k.k.

I. niewinnia oskarżonego **S. K.** od popełnienia czynu zarzucanego mu w części wstępnej wyroku;

II. na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. stwierdza, że koszty postępowania ponosi Skarb Państwa;

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1568/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie			

do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. <u>USTALENIE</u> <u>FAKTÓW</u>			
<i>Fakty uznane za udowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	S. K.	W dniu 8 lutego 2019 roku w J., woj. (...), przy ul. (...) groził słownie pozbawieniem życia pokrzywdzonym, które to groźby wzbudziły u nich uzasadnione obawy, że będą spełnione czym działał na szkodę A. i P. Ś..	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
S. K. mieszka w wielorodzinnym budynku przy ul. (...) w J.. 8 lutego 2019 r. wieczorem jego żona K. K. (1) puszczała głośno muzykę, czym zakłóciła spokój sąsiadce E. K.. E. K. wezwała Policję. Policjanci podczas interwencji pouczyli K. K. (1), która ściszyła muzykę. Gdy policjanci wyszli, S. K. i jego żona wyszli na korytarz i doszło do pyskówki między nimi a E. K. oraz jej córką A. Ś. (1). S. K. nie groził A. Ś. (1).	wyjaśnienia S. K.	68-70	

S. K. i jego żona K. są w konflikcie z A. Ś. (1), E. K., M. S. (P.) i M. T..			
zeznania K. K. (1)	135		
częściowo zeznania A. Ś. (1)	6-9, 119		
częściowo zeznania E. K.	18-20, 119v-120		
częściowo zeznania M. S. (P.)	30-33, 147		
częściowo zeznania M. T.	24-27, 147v		
zeznania K. K. (3)	89-91, 120v-121		
notatka urzędowa	118		
rejestr zgłoszeń	51		
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	S. K.	W dniu 8 lutego 2019 roku w J., woj. (...), przy ul. (...) groził słownie pozbawieniem życia pokrzywdzonym, które to groźby wzbudziły u nich uzasadnione obawy, że będą spełnione czym działał na szkodę A. i P. Ś..	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Fakt grożenia przez S. K. A. Ś. (2).	j.w.		
2. <u>OCena DOWOdów</u>			
2.1. <u>Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	wyjaśnienia S. K.	<p>Sąd uznał wyjaśnienia S. K. za wiarygodne zestawiając je z innymi dowodami. Nie ma wątpliwości co do tego, że 8 lutego 2019 r. miało miejsce zakłócanie spokoju przez K. K. (1). Potwierdza to rejestr zgłoszeń, notatka urzędowa, zeznania K. K. (3) oraz fakt, że K. K. (1) została ukarana za to wykroczenie w sprawie II W 421/19.</p> <p>Oceniając dowody sąd doszedł do wniosku, że nie doszło tego dnia do grożenia przez oskarżonego A. Ś. (1).</p> <p>Opisywany przez A. Ś. (1) i jej matkę, potwierdzony w pierwszych zeznaniach przez M. S. (P.) i M. T. przebieg zdarzeń rysował się tak, że po pierwszej interwencji policjantów S. K. miał wyjść na korytarz i wówczas</p>	

		<p>podczas awantury grozić pokrzywdzonej. Hałasy spowodowały, że policjanci wrócili na miejsce i ponownie uspokajali strony. Wtedy żadna z kobiet nie zgłaszała im, że w międzyczasie oskarżony groził pokrzywdzonej. W związku z tym oraz z w związku z dokonaną niżej oceną wiarygodności zeznań pokrzywdzonej, E. K., M. S. i M. T., sąd dał wiarę twierdzeniu oskarżonego, że nie wypowiadał pod adresem A. Ś. (1) gróźb zabicia jej i jej męża.</p>
zeznania A. Ś. (1)	<p>Jej zeznania sąd ocenił jako wiarygodne tylko co do tego, że 8 lutego 2019 r. K. K. (1) zakłócała spokój oraz że doszło do awantury między nią, jej matką oraz małżeństwem K., ponieważ co do tego znajdują potwierdzenie w innych dowodach, w tym zwłaszcza w zeznaniach K. K. (3) i w notatce urzędowej oraz w zeznaniach K. K. (1).</p> <p>Natomiast w części odnoszącej się do gróźb, sąd uznał relację pokrzywdzonej za nieprawdziwą. Sąd doszedł do takiego wniosku na podstawie kilku okoliczności.</p> <p>Po pierwsze A. Ś. (1) złożyła zawiadomienie o przestępstwie dopiero 8 kwietnia 2019 r., czyli dwa miesiące po zdarzeniu.</p>	

Zdaniem sądu takie działanie w powiązaniu z zeznaniami M. S. i M. T. z rozprawy świadczy o uzgodnieniu zeznań i następnie podjęciu działań w celu zgłoszenia popełnienia przez S. K. przestępstwa grózb.

Po drugie zachowanie A. Ś. (1) jest o tyle zastanawiające, że przecież 8 lutego 2019 r. była z interwencją Policja i wówczas, "na gorąco", pokrzywdzona nie zgłosiła, aby oskarżony jej groził, choć, według niej, to właśnie tuż przed drugą wizytą policjantów miało dojść do popełnienia tego czynu. Takie zachowanie jest niezrozumiałe i sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego. Skoro trwała na korytarzu awantura, słyszalna aż na podwórku, gdyż policjanci wrócili wskutek tego do budynku, i miałyby paść w niej słowa ostrzejsze niż wyzwiska, to zdaniem sądu, pokrzywdzony, który usłyszałby groźby i przejął się nimi, od razu poinformowałby o tym obecnych na miejscu funkcjonariuszy Policji. Fakt zgłaszania grózb wykluczył kategorycznie K. K. (3).

Po trzecie zeznania A. Ś. (1) są częściowo sprzeczne z zeznaniami M. S. i M. T..

zeznania E. K.

Jej zeznania sąd ocenił podobnie jak zeznania A. Ś. (1). Są one zbieżne z

	<p>zeznaniami córki, lecz z powodów wyżej podanych również je sąd ocenił jako nieszczerze. Podczas interwencji Policji E. K. również nie zgłosiła, aby S. K. groził jej córce.</p> <p>Jej zeznania odnoszą się również do obecności M. T. i M. S. mających za zadanie poprzeć relację A. Ś. (1) i jej matki. Sąd jednak ich zeznania zakwestionował, ponieważ nie były świadkami tego zdarzenia. Wszystko to świadczy o tym, że oskarżony nie groził A. Ś. (1) tego wieczoru, a zeznania E. K. zostały uzgodnione w tym zakresie z A. Ś. (1), M. T. i M. S. ze względu na konflikt, w jakim tkwią te osoby z oskarżonym i jego żoną.</p>	
zeznania M. S. (P.)	<p>Kobieta ta przed sądem zmieniła wcześniej złożone zeznania, podobnie zrobiła M. T.. Przyznała mianowicie, że w dniu zdarzenia nie było u niej M. T.. Sąd dostrzegł, że w pierwszych zeznaniach M. S. zeznała, że gdy wychodziła od niej M. T., to usłyszały krzyki na korytarzu i wówczas miała też słyszeć groźby, jakie padły. Skoro tego dnia M. T. nie była u świadka, brak podstaw do uznania, że M. S. wychodziła na korytarz, a co za tym idzie – by była świadkiem zajścia będącego przedmiotem tego postępowania. Gdyby tak rzeczywiście było,</p>	

	<p>M. S. nie miałyby powodu, aby tworzyć nieprawdziwą historię, aby zeznać o czymś, czego była świadkiem.</p> <p>Sąd uznał ponadto, że jeżeli M. S. z łatwością złożyła nieprawdziwe zeznania w postępowaniu przygotowawczym, a następnie się z nich wycofała, to z równą łatwością mogła obciążyć oskarżonego twierdzeniami niezgodnymi z prawdą. Jej twierdzenia co do gróźb, które miała słyszeć, są niewiarygodne, tym bardziej że inne dowody, jak i logiczna ocena zdarzenia również przeczą wersji podawanej przez pokrzywdzoną i jej matkę. Gdyby rzeczywiście M. S. była świadkiem zajścia, nie było powodów, by "wzmocnić" siłę relacji nieprawdziwymi informacjami związanymi z wizytą M. T..</p>	
zeznania M. T.	<p>Na rozprawie M. T. przyznała, że nie była tego wieczoru u M. S., a zatem nie widziała zdarzenia. Jak sama wskazała, nic nie słyszała, a powodem jej zachowania była chęć zemsty na oskarżonym, z którym miała zatarg. Skoro zatem świadek przyznała, że nie była obecna podczas zajścia, nie można uznać, aby zasługiwały na wiarę jej zeznania dotyczące gróźb</p>	

	kierowanych przez S. K. do A. Ś. (1).	
zeznania K. K. (1)	<p>Sąd dał wiarę jej zeznaniom. Nie są one jednostronne, ukierunkowane na pomoc mężowi. K. K. (1) wskazała, że jej mąż powiedział do pokrzywdzonej coś na kształt słów "ja cię załatwię", przyznała, że była tego wieczoru awantura na klatce schodowej, przyznała, że puszczała głośno muzykę. Podawała zatem fakty stawiające ją i jej męża w korzystnym świetle. Odniosła się w swoich zeznaniach także do nakłaniania M. T. do składania fałszywych zeznań, co znalazło odzwierciedlenie w zeznaniach M. S. i M. T. złożonych na rozprawie. Wszystko to sprawia, że sąd uznał relację K. K. (1) za wyważoną, traktującą o faktach, które rzeczywiście miały miejsce.</p> <p>Słowa „ja cię załatwię” nie mogą zostać uznane za groźbę, ponieważ mogą się za nimi kryć różne intencje, nie tylko działań niezgodnych z prawem. Ponadto A. Ś. (1), E. K., M. S. i M. T. wcale nie powoływały się na taką wypowiedź oskarżonego, tylko na inną, która nie znalazła potwierdzenia w innych, wiarygodnych dowodach.</p>	

zeznania K. K. (3)	<p>Jest to funkcjonariusz Policji, osoba obca dla stron, niewiązana w konflikt. Jego zeznania zatem stanowią ważny i obiektywny dowód, odnoszący się jedynie do zdarzeń, jakie miały miejsce podczas interwencji, wolne są od emocjonalnego zaangażowania, nie sprzyjają jednej lub drugiej stronie. Świadek nie miał żadnych powodów, by zeznawać nieprawdę, opisał podjęte czynności i zachowania uczestników.</p> <p>Kategorycznie zaprzeczył, że podczas interwencji zgłaszano mu groźby, co przemawia za uznaniem, że przebieg zdarzenia opisany przez niego jest zgodny z prawdą. Jego relacja jest zgodna z treścią notatki urzędowej z tej interwencji.</p>	
notatka urzędowa, rejestr zgłoszeń	Sąd dał wiarę obu tym dokumentom. Pochodzą od uprawnionych osób, zostały sporządzone we właściwej formie, nie były podważane przez strony.	
<p>2.2. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>		

Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	zeznania B. Ł., J. Ł., P. Ś.,	Osoby te nie były świadkami zdarzenia i nie miały o nim żadnej wiedzy.	
3. <u>PODSTAWA PRAWNA WYROKU</u>			
#	3.1. Uniewinnienie	I	S. K.
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
Sąd ustalił, że 8 lutego 2019 r. S. K. nie groził A. Ś. (1) popełnieniem przestępstwa pozbawienia życia jej i jej męża P. Ś.. Skutkowało to jego uniewinnieniem od popełnienia zarzucanego czynu.			
<u>6. inne zagadnienia</u>			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			

<p>Na marginesie sąd wskazuje, że P. Ś. nie jest pokrzywdzonym. Groźba z art. 190 § 1 k.k. polega na groźeniu pokrzywdzonemu popełnieniem przestępstwa na jego szkodę albo na szkodę osoby <u>jemu</u> najbliższej. P. Ś. nie był obecny 8 lutego 2019 r. Gdyby rzeczywiście doszło do popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu przestępstwa, pokrzywdzoną byłaby tylko A. Ś. (1), ponieważ to jej oskarżony miał, wg zarzutu, grozić pozbawieniem życia jej i jej męża.</p>		
<p>7. <u>Koszty procesu</u></p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>II</p>	<p>Konsekwencją uniewinnienia oskarżonego było stwierdzenie, że koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.</p>	
<p>4. <u>1 Podpis</u></p>		